

Selv om en begrænset skattepligtig i forbindelse med udbytteindtægt modtager skattegodtgørelse, er indkomstskattepligten endeligt opfyldt ved den indeholdte udbytteskat.

Skat, der indeholdes i indtægter af den art, der er nævnt i kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra h), (vederlag m.v. til en person, der stilles til rådighed for at udføre arbejde her i landet), opfylder endeligt indkomstskattepligten for begrænset skattepligtige modtagere af indkomsten.

Efter forslaget fritages den begrænset skattepligtige modtager af de nævnte indtægter for pligten til at indgive selvangivelse, da der allerede ved udbetalingen er betalt endelig skat.

Efter forslaget fritages personer og selskaber m.v. således for selvangivelsespligt, hvis de alene er begrænset skattepligtige efter de gældende regler i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c), f) eller g) eller efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c), d) eller e). Disse bestemmelser omhandler arbejdsleje (kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra h)), udbytteindtægter, hvori der skal indeholdes udbytteskat og skattegodtgørelse for disse udbytter.

Samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag har ministeren for skatter og afgifter fremsat forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Skattepligt), hvor bl.a. kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 foreslås ændret.

Ved den foreslåede affattelse af skattekontrollovens § 2, stk. 7, er der taget højde for gennemførelsen af de foreslåede ændringer af de to nævnte love. Herefter gælder fritagelsen for selvangivelsespligt også for begrænset skattepligtige efter forslagene til kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra i) og til selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g), der begge omhandler modtaget royalty, i hvilken der skal foretages indeholdelse af endelig royalty-skat.

Har den begrænset skattepligtige andre indtægter, der er skattepligtige i Danmark, har den pågældende pligt til at indgive selvangivelse vedrørende disse indtægter.

Til nr. 2

Udenlandske personer, der udøver selvstændig erhvervsvirksomhed fra fast driftssted i Danmark, vil normalt være bogføringspligtige efter bogføringsloven.

Udenlandske selskaber, som udøver erhverv fra filial med fast driftssted i Danmark og derfor er begrænset skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a), er imidlertid ikke omfattet af bogføringsloven. Sådanne udenlandske selskabers filialer i Danmark anses af skattemyndighederne

for regnskabspligtige efter bestemmelsen i § 22, stk. 4 i statsskatteloven, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922, og de har således pligt til at opfylde kravene i mindstekravsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 461 af 8. september 1976 om mindstekrav til årsregnskaber, der vedlægges selvangivelsen og om krav til det regnskabsmæssige grundlag).

Efter praksis er der normalt kun pligt for skattepligtige, der er omfattet af bogføringsloven, til at opbevare regnskabsmateriale i Danmark.

Dette har ofte givet skattemyndighederne problemer, ikke mindst ved ligningen af begrænset skattepligtige udenlandske selskaber, der har fast driftssted i Danmark (filialer).

I nogle tilfælde stiller danske myndigheder det som en betingelse, for at en udenlandsk virksomhed kan få tilladelse til at udøve aktiviteter i Danmark, at filialens regnskabsmateriale opbevares her.

Det foreslås, at pligten til at opbevare regnskabsmateriale i Danmark for fremtiden omfatter enhver skattepligtig, der skal indsende årsregnskab til skattemyndighederne.

Pligten til at opbevare regnskabsmateriale i Danmark anses ikke for opfyldt, hvis materialet opbevares i Grønland eller på Færøerne.

Pligten til at opbevare regnskabsmateriale i Danmark omfatter efter forslaget ethvert regnskabsmateriale med bilag, der danner grundlag for det pågældende årsregnskab. Efter de gældende regler i skattelovgivningen og bogføringslovgivningen er der normalt pligt til at opbevare dette regnskabsmateriale i 5 år.

Der er efter forslaget mulighed for, at den skattepligtige kan fritages for pligten til at opbevare originalmaterialet i Danmark. Skattemyndighederne kan dog kun fritage for opbevaringspligten, når særlige omstændigheder taler derfor, og regnskabspligten alene følger af skattelovgivningen. Det kan eventuelt stilles som betingelse, at bekræftede genparten af materialet eller en del heraf opbevares i Danmark. En tilladelse til at opbevare regnskabsmateriale i udlandet bør tidsbegrænses til normalt 5 år ad gangen.

Fritagelsesreglen kan tænkes anvendt i tilfælde, hvor et udenlandsk selskab kun er skattepligtigt til Danmark i en meget kort periode. Dette vil især kunne forekomme for selskaber, som udelukkende er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven i forbindelse med udførelse af hverv knyttet til olieefterforskning og indvinding. Ud over disse tilfælde vil et udenlandsk selskab, der udfører virksomhed i Danmark, ikke kunne forvente at få tilladelse til at